



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ



ΑΑΔΕ
Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη 07/07/2025

Αριθμός απόφασης: 1230

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ &
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α7' - Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Τακαντζά 8 -10

Ταχ. Κώδικας : 54639 – Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο : 2313332246

e mail : ded.thess@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 72 του ν. 5104/2024 (ΦΕΚ Α' 58/2024), εφεξής Κ.Φ.Δ..

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β' /22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-4-2017).

δ. Την με αριθμό Α 1165/22-11-2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «*Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.*» (ΦΕΚ Β' 6009)

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2017/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης 27/03/2025 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή τηςμε ΑΦΜ, κατοίκου, επί της οδού, κατά της με αριθμό/27-02-2025 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος /πράξης επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2023 του Προϊσταμένου του 1ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Την Έκθεση Απόψεων του Προϊσταμένου του 1ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης .

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7 – Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 27/03/2025 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής τηςμε ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ. /27-02-2025 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος /πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2023 του Προϊσταμένου του 1ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης, επαναπροσδιορίστηκε για την προσφεύγουσα το ποσό φόρου στα 1.122,81 € και δεν προέκυψε ποσό για καταβολή.

Η ως άνω πράξη εδράζεται επί της από 27/02/2025 έκθεσης μερικού ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του 1ου ΕΛΚΕ Θεσσαλονίκης, κατόπιν ελέγχου που διενεργήθηκε δυνάμει της με αριθμό /0/9875/04-10-2024 εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου του 1ου Ελεγκτικού Κέντρου Θεσσαλονίκης και αφορά σε μερικό έλεγχο της φορολογίας Εισοδήματος (Ν.4172/2013), σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν.5104/2024), για τη φορολογική περίοδο 01/01/2023-31/12/2023.

Αίτια του ελέγχου αποτέλεσε η με αριθμό πρωτ..... /2024 αίτηση αμφισβήτησης του ελάχιστου ετήσιου εισοδήματος, που υπέβαλε η προσφεύγουσα κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 4 άρθρου 28Α Ν.4172/2013 και της υπό στοιχείο Α.1055/09.04.2024 απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε., σχετικά με την αμφισβήτηση του ελάχιστου ετήσιου εισοδήματος από επιχειρηματική δραστηριότητα από Φυσικά Πρόσωπα επιτηδευματίες, για τα οποία προκύπτει υποχρέωση διενέργειας φορολογικού ελέγχου.

Από την εκκαθάριση της δήλωσης Φορολογίας Εισοδήματος φορολογικού έτους 2023 που υπέβαλε η προσφεύγουσα, προέκυψε κύριος φόρος 936,34€, επιπλέον προκαταβολή φόρου ύψους 75,39€, πλέον τέλος επιτηδεύματος 325,00€, ήτοι συνολικό ποσό πληρωμής 1.336,73€. Η προσφεύγουσα υπέβαλε την υπ' αρ.πρωτ..... /2024 αίτηση, δυνάμει της παραγράφου 4 του άρθρου 28Α του Ν.4172/2013, αμφισβητώντας το ελάχιστο καθαρό εισόδημα επιχειρηματικής δραστηριότητας ύψους 4.731,83€, που προσδιορίστηκε με βάση το άρθρο 28Α του Ν. 4172/2013, αναφέροντας ότι ο υπολογισμός τεκμηρίων είναι ανακριβής και άδικος διότι καλείται να πληρώσει φόρο από χρήματα που δεν έχει, για εισόδημα που δεν απέκτησε. Με την ως άνω αίτηση η προσφεύγουσα συμπλήρωσε ερωτηματολόγιο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 23 του Κ.Φ.Δ. αναφορικά με την περιουσιακή της κατάσταση και τις συνθήκες διαβίωσής της, μέσω της ειδικής εφαρμογής στην ψηφιακή πύλη της Α.Α.Δ.Ε. Από τον έλεγχο προέκυψε εισόδημα από πιστώσεις σε τραπεζικό λογαριασμό, για το οποίο δεν παρασχέθηκε τεκμηριωμένη δικαιολόγηση της αιτίας ή πηγής προέλευσης ύψους 2.402,75€ και χαρακτηρίστηκε ως προσαύξηση περιουσίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 παρ.4 του Ν.4172/2013. Ακολούθως εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της ανωτέρω προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς :

- Εσφαλμένη κρίση του ελέγχου ότι το αμφισβητούμενο ποσό από τις κινήσεις του τραπεζικού

της λογαριασμού αποτελεί εισόδημα για την ίδια, καθώς δεν της ανήκει.

- Έλλειψη επαρκούς και νόμιμης αιτιολογίας της έκθεσης ελέγχου.

Επειδή, στο άρθρο 27 του Ν. 5104/2024 (ΚΦΔ) μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.....».

Επειδή, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Ν 4172/2013 «4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας».

Επειδή, στην παράγραφο 4 του άρθρου 29 του Ν 4172/2013 ορίζεται ότι : «Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%)».

Επειδή, στο άρθρο 39 του Ν 4987/2022 ορίζεται ότι «Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.»

Επειδή, με την ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015 δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β' Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής:

«Β' Προσαύξηση περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και

ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της.

[...]

7. Επίσης, σε όσες περιπτώσεις επικαλείται ο φορολογούμενος ότι η προσαύξηση περιουσίας προέρχεται από δωρεά, δανειοδότηση, γονική παροχή, κληρονομιά κλπ, πρέπει να ελέγχεται αν υπήρχε η δυνατότητα από τον δωρητή, τον δανειοδότη, τον παρέχοντα, τον κληρονομούμενο, να καταβάλλει ποσά που επικαλείται ο φορολογούμενος, καθώς και αν έχουν καταλογιστεί τα ποσά που προβλέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις (π.χ. τέλη χαρτοσήμου, φόρος γονικής παροχής, φόρος δωρεάς κ.λπ.).

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς.

Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.

Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.»

Επειδή, με την εγκύκλιο ΠΟΛ 1175/16-11-2017 παρασχέθηκαν πρόσθετες διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, όπου μεταξύ άλλων επισημαίνονται τα εξής:

«1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ' πηγής του ν.2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη τις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.2238/1994 ή του ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος.

2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.

Σε κάθε περίπτωση, εάν διαπιστωθεί ότι η απόκτηση της επένδυσης έλαβε χώρα σε χρόνο εκτός των φορολογικών ετών που περιλαμβάνονται στην εντολή ελέγχου, ή το εισερχόμενο έμβασμα αλλοδαπής προέρχεται από καταθέσεις / πραγματικά εισοδήματα προγενέστερων ετών της ελεγχόμενης περιόδου, οι εν λόγω πιστώσεις θεωρούνται δικαιολογημένες για το ελεγχόμενο διάστημα και δεν θεμελιώνεται, εξ αυτού του λόγου, επέκταση του φορολογικού ελέγχου στα προγενέστερα αυτά έτη, εκτός εάν και στο μέτρο που είναι απολύτως αναγκαίο για την διακρίβωση της υπαγωγής σε φόρο ή νόμιμης απαλλαγής από αυτόν των κεφαλαίων από τα οποία προέρχονται οι εν λόγω πιστώσεις, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων περί παραγραφής.»

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά με την υπ' αριθ. 884/2016 απόφαση του ΣτΕ (Β' Τμήμα Επταμελές) ότι «η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της

αξιοπρέπειας του ανθρώπου [...] το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣΤΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξής της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επίδικη, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, "τεκμήρια"), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείψει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [πρβλ. ΣΤΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος), [...]13. Επειδή, η ως άνω διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους.».

Επειδή, στο άρθρο 27 του Ν. 5104/2024 ορίζεται ότι: «8. Μετά το πέρας του φορολογικού ελέγχου συντάσσεται έκθεση ελέγχου. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει τις διαπιστώσεις του ελέγχου και συνοδεύεται από πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου, εφόσον απαιτείται. Η πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου είναι πλήρως αιτιολογημένη και περιέχει, εκτός από τον προσδιοριζόμενο φόρο, τα πρόστιμα που αντιστοιχούν σε παραβάσεις που έχουν διαπιστωθεί. Η έκθεση ελέγχου δεν περιέχει διαπιστώσεις ούτε προσδιορίζει φόρο που δεν εμπίπτουν στην έκταση που προσδιορίζει η αντίστοιχη εντολή ελέγχου».

Επειδή, στο άρθρο 36 του Ν. 5104/2024 ορίζεται ότι: «6. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή ενδιάμεσου προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο

διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος (διορθωτικός προσδιορισμός φόρου). Ο διορθωτικός προσδιορισμός φόρου που εκδίδεται κατόπιν πλήρους φορολογικού ελέγχου υπόκειται σε μεταγενέστερη διόρθωση, μόνο εάν προκύψουν νέα στοιχεία.....».

Επειδή, με το άρθρο 76 του Ν.5104/2024 ορίζεται ότι: «*Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου*».

Επειδή, στο άρθρο 77 του ΚΦΔ ορίζεται ότι «*Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στο πλαίσιο ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου*».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρ. 17 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας ([ν.2690/1999](#)) ορίζεται ότι: «*1. Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η Αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης* ».

Επειδή, βασικά στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν κατά το νόμο, τη θεωρία και τη νομολογία εκτός από το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή την αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας (Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2001, παρ. 516 έως 519). Η αιτιολογία δε, θεωρείται νόμιμη όταν είναι α)ειδική (και όχι γενική και αόριστη) και β)πλήρης ή επαρκής (και όχι ανεπαρκής ή ελλιπής). Σκοπός ύπαρξης αιτιολογίας σε μια διοικητική πράξη είναι ουσιαστικά η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου της πράξης αυτής από τα δικαστήρια.

Επειδή, σύμφωνα με τη νομολογία των δικαστηρίων, η αιτιολογία των πράξεων καταλογισμού φόρου νομίμως συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου, τις διαλαμβανόμενες, δηλαδή, στην έκθεση ελέγχου διαπιστώσεις. Στην πράξη επιβολής προστίμου αρκεί να αναφέρονται οι νομικές διατάξεις και τα πραγματικά περιστατικά της παράβασης. Εξάλλου, η αιτιολογία της πράξης πρέπει μεν να είναι πλήρης και ειδική, δεν απαιτείται όμως να προκύπτει μόνον από το σώμα της, αλλά, συμπληρώνεται και από τα στοιχεία του φακέλου, το δε Δικαστήριο όταν επιλαμβάνεται, κατόπιν άσκησης προσφυγής ουσίας, ελέγχει την ουσιαστική βασιμότητα της πράξης επιβολής προστίμου συμπληρώνοντας την ελλιπή αιτιολογία της πράξης και δεν άγεται για το λόγο αυτό σε ακύρωση αυτής.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 171 του Ν. 2717/1999 «Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας» ορίζεται ότι: «*1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνεται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνο*

εφόσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά... 4. Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από φορολογικά όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχομένου, την κατά την παρ. 1 αποδεικτική δύναμη».

Επειδή σύμφωνα με την από 27/02/2025 έκθεση μερικού ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του 1ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης, ο έλεγχος προέβη σε άνοιγμα των τραπεζικών λογαριασμών της προσφεύγουσας όπου εντοπίσθηκαν πιστώσεις χρηματικών ποσών, οι οποίες έχρηζαν περαιτέρω διερεύνησης. Προκειμένου να εξακριβωθεί εάν συντρέχει η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 21§4 του ν.4172/2013 (ΦΕΚ 151 Α') επιδόθηκε στην προσφεύγουσα το με αριθμό πρωτοκόλλου/03-02-2025 αίτημα για παροχή πληροφοριών άρθρου 14 ν.5104/2024, με το οποίο κλήθηκε να θέσει στην διάθεση του ελέγχου αποδεικτικά στοιχεία για την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσης των χρηματικών ποσών των τραπεζικών λογαριασμών που απεικονίζονται στους πίνακες του αιτήματος. Με βάση τις πληροφορίες που χορηγήθηκαν από την προσφεύγουσα, ο έλεγχος έκρινε ότι για τις τραπεζικές κινήσεις που περιλήφθηκαν στο υπ' αρ.πρωτ...../3-2-2025 αίτημα του άρθρου 14 ΚΦΔ, χορηγήθηκε επαρκής αιτιολόγηση, εκτός των παρακάτω πιστώσεων που διενεργήθηκαν στον κοινό λογαριασμό της προσφεύγουσας IBAN: GR..... με συνδικαιούχο την αδελφή της Κ., ύψους 2.622,75 €.

α/α	λογαριασμός	ταυτότητα συναλλαγής	Ημ/νια	καταθέτων	ποσό	απολογία
37	GR.....		13/2/2023		70,00	ΦΙΛΗ - ΔΑΝΕΙΟ
38	GR.....		14/2/2023		30,00	ΦΙΛΗ - ΔΑΝΕΙΟ
39	GR.....		21/2/2023		70,00	Α' ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ
40	GR.....		18/4/2023		50,00	Α' ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

41	GR.....		18/5/2023		150,00	Α' ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ
42	GR.....		12/6/2023		200,00	Α' ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ
43	GR.....		26/6/2023		150,00	Α' ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ
44	GR.....		7/7/2023		37,86	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΣΥΓΓΕΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ
45	GR.....		19/7/2023		150,00	ΑΔΕΛΦΗ - ΕΞΟΔΑ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ
46	GR.....		19/7/2023		20,00	ΦΙΛΗ - ΔΩΡΟ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ
47	GR.....		3/8/2023		50,00	ΑΔΕΛΦΗ - ΕΞΟΔΑ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ
48	GR.....		7/8/2023		50,00	ΑΔΕΛΦΗ - ΕΞΟΔΑ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ
49	GR.....		28/8/2023		1.000,00	Α' ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ - ΕΞΟΔΑ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ
50	GR.....		4/9/2023		800,00	ΑΔΕΛΦΗ - ΕΞΟΔΑ ΚΗΔΕΙΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ
51	GR.....		8/9/2023		60,00	ΦΙΛΗ - ΔΩΡΟ
52	GR.....		2/10/2023		220,00	ΕΝΤΟΛΗ ΑΠΟ ΕΤΕ ΜΟΥ ΠΡΟΣ ΑΛΦΑ ΜΟΥ ΓΙΑ

						ΠΛΗΡΩΜΗ ΖΩΝΗΣ ΜΕΣΗΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟ ΣΤΙΣ 27/9/2023
53	GR.....		23/10/2023		300,00	Α' ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ – ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ
54	GR.....		28/11/2023		100,00	ΦΙΛΗ – ΔΩΡΟ ΕΟΡΤΗΣ
55	GR.....		1/12/2023		60,00	ΦΙΛΗ – ΔΩΡΟ
56	GR.....		5/12/2023		40,00	ΦΙΛΗ – ΔΩΡΟ
57	GR.....		14/12/2023		34,89	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΣΥΓΓΕΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ -
58	GR.....		20/12/2023		30	ΦΙΛΗ – ΔΩΡΟ

Ακολούθως ο έλεγχος προσδιόρισε τα αποτελέσματα του φορολογικού έτους 2023 προσθέτοντας τα ανωτέρω ποσά, η προέλευση και η αιτία των οποίων δεν αιτιολογήθηκε από την προσφεύγουσα.

Στη συνέχεια ο έλεγχος επέδωσε στην προσφεύγουσα το με αριθμό /10-2-2025 Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου - Κλήση προς ακρόαση με συνημμένο τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό Φόρου Εισοδήματος/Προστίμου Εισοδήματος του κρινόμενου έτους, επί του οποίου η προσφεύγουσα ανταποκρινόμενη κατέθεσε το με αρ.πρωτ. /25-02-2025 υπόμνημά της με τις απόψεις της επί των αποτελεσμάτων του ελέγχου, οι οποίες έγιναν εν μέρει δεκτές και ο έλεγχος έκρινε ότι οι πιστώσεις που διενεργήθηκαν στον ανωτέρω κοινό λογαριασμό της προσφεύγουσας και της αδελφής της και δεν αιτιολογήθηκαν για την πηγή και αιτία προέλευσής τους, ανέρχονται στο ποσό των 2.402,75 €, το οποίο φορολογήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 4 του Ν.4172/2013, ήτοι με συντελεστή 33%, ως προσαύξηση περιουσίας.

Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα επιμέρους ποσά που βρέθηκαν καταχωρημένα στον κοινό λογαριασμό με την αδελφή της, δεν αποτελούν προϊόν «επιχειρηματικής δραστηριότητας», όπως κρίθηκε από τον έλεγχο, αλλά ποσά που έλαβαν ως οικονομική βοήθεια από συγγενικά τους και φιλικά πρόσωπα για τις τρέχουσες ανάγκες της άρρωστης μητέρας της. Επίσης ισχυρίζεται ότι ο ως άνω λογαριασμός ανήκει κατ' ουσία στην, η οποία έχει και την αποκλειστική του διαχείριση.

Επί των ανωτέρω ισχυρισμών κρίνονται τα ακόλουθα:

- Για την πίστωση με α/α 52 ποσού 220,00 € που αφορά σε μεταφορά ποσού από λογαριασμό της, αδελφής της προσφεύγουσας και συνδικαιούχου του ανωτέρω τραπεζικού λογαριασμού, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας έγινε αποδεκτός από τον έλεγχο και επομένως αλυσιτελώς προβάλλεται με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή.
- Για τις ονομαστικές πιστώσεις που έγιναν από τον(α/α 39 – 43, 49, 53), η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο ανωτέρω είναι α' εξάδελφός της και προσέφερε οικονομική βοήθεια για τα έξοδα νοσηλείας και δαπανών κηδείας της μητέρας της.

Η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει στοιχεία σχετικά με τη συγγενική σχέση της με τον Περαιτέρω, δεν διευκρινίζει εάν η οικονομική αυτή βοήθεια είναι δωρεά

ή δάνειο και σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να αποδεικνύεται ότι ο ανωτέρω είχε την οικονομική δυνατότητα να δωρίσει/δανείσει τα κρινόμενα ποσά. Ο έλεγχος δε, κατόπιν έρευνας στα πληροφοριακά συστήματα της ΑΑΔΕ, διαπίστωσε ότι ο εν λόγω φορολογούμενος στο φορολογικό έτος 2023 εμφανίζει εισοδήματα που υπολείπονται της προσφεύγουσας, της αδελφής της και της θανούσης μητέρας της, επιπλέον οι οικογενειακές του δαπάνες του είναι αυξημένες. Ως εκ τούτου ο εν λόγω ισχυρισμός τυγχάνει απορριπτέος ως αναπόδεικτος.

- Για τις πιστώσεις με α/α 44 και 57 του πίνακα με αιτιολογία κατάθεσης, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι προέρχονται από τον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης και αφορούν σε συγγενικά δικαιώματα της αδελφής της, Ωστόσο ο εν λόγω ισχυρισμός είναι αόριστος και αναπόδεικτος και ως εκ τούτου απορριπτέος, καθώς η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει στοιχεία που να αποδεικνύουν τον ανωτέρω ισχυρισμό.

- Για τις ονομαστικές πιστώσεις που έγιναν από τις κ.κκαι(α/α 37, 38, 46, 51,54, 55, 56 και 58), η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι πρόκειται για ποσά που έλαβε η αδελφή της ως δώρα από τις φίλες της. Ισχυρίζεται δε ότι η ίδια είναι συνδικαιούχος στον κοινό τους λογαριασμό με IBAN: GR..... τύποις και την διαχείρισή του είχε η αδελφή της, γεγονός που αποδεικνύεται με την υπεύθυνη δήλωση που προσκομίστηκε στον έλεγχο.

Η κ., αδελφή της προσφεύγουσας, στην από 06/02/2025 υπεύθυνη δήλωσή της προς τη φορολογική αρχή ανέφερε ότι η αδελφή της είναι συνδικαιούχος του παραπάνω λογαριασμού μόνο τύποις, ενώ για τις επίμαχες συναλλαγές εστίασε μόνο στα έξοδα που αφορούσαν στη θανούσα μητέρα της και όχι στις εισροές - πιστώσεις. Αναφορικά δε με τον ισχυρισμό περί αποκλειστικής διαχείρισης του λογαριασμού από την αδελφή της, εφόσον η τηρεί προσωπικό λογαριασμό στην Εθνική Τράπεζα με IBAN GR....., θα μπορούσε να χρησιμοποιείται αυτός για την καταβολή δώρων από τους φίλους της και τα άτομα του στενού της κύκλου, ήτοι τις κ.κκαικαι όχι ο κοινός τραπεζικός λογαριασμός. Ως εκ τούτου ο ανωτέρω ισχυρισμός της προσφεύγουσας τυγχάνει απορριπτέος, ως αναπόδεικτος.

Επειδή, κατά τον Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας (Κ.Φ.Δ.), μόνο οι μαρτυρίες που λαμβάνονται κατά τους ορισμούς των άρθρων 152 επ. του Κ.Φ.Δ. αποτελούν νόμιμα αποδεικτικά μέσα. Μαρτυρίες με μορφή υπευθύνων δηλώσεων του ν.1599/1986 καθώς και ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον συμβολαιογράφου τρίτων προσώπων για πράγματα που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης που διεξάγεται ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου δεν αποτελούν νόμιμα αποδεικτικά μέσα και δεν επιτρέπεται να ληφθούν νομίμως υπόψη, ούτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, διότι δεν τηρήθηκαν οι απαιτούμενες από τον Κ.Φ.Δ. διατυπώσεις για την εγκυρότητά τους γιατί αποτελούν μαρτυρίες που λήφθηκαν κατά παράβαση των άρθρων 152 επ. του Κ.Φ.Δ. Σε περίπτωση όμως που η προαναφερόμενη υπεύθυνη δήλωση δεν έχει ληφθεί για να προσκομιστεί ενώπιον του διοικητικού δικαστηρίου αλλά έχει ληφθεί κατά διοικητική διαδικασία ή αναφέρεται κατά περιεχόμενο στην έκθεση ελέγχου δεν υπόκειται στον πιο πάνω περιορισμό. (σχετ. άρθρα 123, 124, 152 επ. του Κ.Φ.Δ., Π.Δ. 331/1985 ΦΕΚ 116 Α΄). (σχετ. ΣτΕ 5292/2013, ΣτΕ 3616/2011 επταμ., 2931-2/2006, 1296/1999, 3535/1991).

Επειδή, με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει νέα στοιχεία ικανά να αποδομήσουν το πόρισμα του ελέγχου σχετικά με το ύψος της μη δηλωθείσας

φορολογητέας ύλης, όπως αυτή προσδιορίστηκε από τη φορολογική αρχή για το φορολογικό έτος 2023. Κατόπιν των ανωτέρω, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί εσφαλμένης κρίσης της φορολογικής αρχής, αναφορικά με την προέλευση των πιστώσεων στους τραπεζικούς της λογαριασμούς στο φορολογικό έτος 2023, απορρίπτεται ως αναπόδεικτος.

Περαιτέρω ο έλεγχος θεμελίωσε την ανακρίβεια της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του φορολογικού έτους 2023 εναρμονιζόμενος με τις ισχύουσες διατάξεις και σε ευθυγράμμιση με τα κριθέντα των αποφάσεων του ΣτΕ (ΣτΕ 884/2016), επομένως ο ισχυρισμός περί έλλειψης επαρκούς και νόμιμης αιτιολογίας της έκθεσης ελέγχου τυγχάνει απορριπτέος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 27/03/2025 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής τηςμε ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης - καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση :

Η με αριθμό/27-02-2025 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/ πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2023 του Προϊσταμένου του 1ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
Ποσό διαγραφής	213,92 €	213,92 €

Το αρμόδιο όργανο να κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς

Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ

ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.